

Membri ai Comunității din Mirfield

† EMILIAN CRIȘANUL

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului

COMUNITATEA SPIRITUALĂ „ÎNVIEREA” DIN MIRFIELD (ANGLIA) ȘI ORTODOXIA ROMÂNEASCĂ

Având în vedere specificul Revistei „Misiunea”, ne-am gândit să reliefăm fragmente din activitatea misionară ortodox - românească într-un spațiu englez, vizând valențele unei conlucrări pe termen lung în vederea cunoașterii, dar și a implementării unor programe spirituale, teologice și filantropice.

Legăturile dintre Biserica Ortodoxă și Biserica Anglicană au început în secolul al XVI-lea, după Reformă. Este cunoscut faptul că Biserica Anglicană s-a separat de Biserica Catolică, de la care a primit credința și cultul, separarea având loc în secolul al XVI-lea. După acest eveniment Biserica Anglicană a deviat de la linia și tradiția Bisericii Primare, care a început să aibă vizibile diferențe și inovații în doctrină și practica cultului.

Mai târziu, un rol de seamă în legăturile anglicano-ortodoxe române l-a avut și îl are schimbul de experiență între Comunitatea monahală, Colegiul teologic de la Mirfield afiliat Universității din Leeds și mănăstirile și Facultățile de Teologie din România, relații

Sfințirea Bisericii ortodoxe din Leeds

intensificate mai ales după căderea comunismului în anul 1989.

Prezentarea unui scurt istoric al Comunității și Colegiului de la Mirfield cred că este necesară pentru a avea o privire de ansamblu asupra subiectului.

Comunitatea Învierea de la Mirfield a fost fondată la Oxford în anul 1892 de preotul Charles Gore, cu dorința de a îndeplini misiunea de promovare a justiției sociale. Ideea înființării comunității i-a venit lui Charles Gore când, ca tânăr elev la Harrow, a ascultat o predică a unuia dintre profesorii săi, al cărui subiect era activitatea Sfinților Benedict, Dominic și Francisc, predică încheiată printr-o rugăciune în care preciza că printre ascultători s-ar putea să fie cineva care într-o zi să simtă chemarea de a fi conducătorul unei mișcări de renaștere spirituală, precum acești sfinți ai secolelor trecute.

În anul 1875 un grup de tineri din care făcea parte și Charles Gore au început a practica un studiu anual de câte o lună într-o parohie de la țară unde erau responsabili de activitățile din parohie, de catehizare și trăirea unei vieți în comun.

Următorul pas spre înființarea Comunității de la Mirfield a fost făcut în 1887, când Charles Gore, care era director al „Casei Pusey” de la Oxford, a înființat „Societatea Învierii”.

În 1898 Comunitatea a decis să se mute în nordul industrial al țării pentru a fi de folos oamenilor din orașele nordice. În acest fel au ajuns să cumpere o casă la marginea localității Mirfield, iar în ianuarie 1899

noua așezare a fost sfințită de episcopul Walsham de Wakefield. La început s-au axat pe misiune, asigurarea de locuri pentru studiu și pelerinaje.

Luând ca exemplu Regulile monahale ale Sfântului Benedict, membrii comunității și-au alcătuit o regulă proprie de viațuire în mănăstire, având ca bază cele trei voturi monahale: sărăcia, castitatea și ascultarea. Majoritatea fondatorilor erau creștini socialiști convinși.

În același timp, comunitatea și-a început activitatea în Johannesburg - Africa de Sud, chiar dacă în mod diferit această lucrare se continuă și în zilele noastre.

Charles Gore a rămas superior al comunității de la Mirfield până în februarie 1902, când a devenit Episcop de Worcester.

În anul 1923, Episcopul Charles Gore a vizitat România și s-a întâlnit cu mai mulți ierarhi și teologi ortodocși¹.

Al doilea superior al Comunității a fost Walter Frere. Primii doi superiori sunt considerați fondatorii de drept ai Comunității și pentru acest fapt au fost înmormântați în biserica mare a mănăstirii.

Revista Comunității Învierea a văzut lumina tiparului în anul 1903, sub numele de „K.R. Quarterly”, care până în septembrie 1906 avea deja un tiraj de 4.500 de exemplare. În prezent Biblioteca mănăstirii cuprinde aproximativ 100.000 mii de volume din diferite domenii, unde au acces pentru studiu și cercetare toți studenții Colegiului din apropiere și cei care locuiesc pentru un timp în mănăstire.

Sfințirea Bisericii ortodoxe din Leeds

Tot în anul 1906 Comunitatea a luat sub patronajul ei Colegiul „Sfântul Ioan” din Johannesburg, unde în 1907 au pus piatra de temelie pentru construirea unor noi clădiri. Am dat aceste exemple tocmai pentru a vedea cât de activă și organizată era Comunitatea pentru misiunea creștină.

În anul 1902 s-a deschis Colegiul Învierea de pe lângă această Comunitate, astfel că la Mirfield cea mai evidentă activitate a membrilor comunității este legată de Colegiu, unde tinerii sunt pregătiți pentru preoție.

Colegiul a devenit acum și Centrul pentru „Proiectul pentru Credință și Comunitate”, de asemenea și baza din Yorkshire a „Cursului Nordic de pregătire pentru Preoție” (Yorkshire fiind regiunea sau provincia de nord a Angliei).

O istorie complexă a Comunității și Colegiului Învierea din Mirfield, dar și a lucrării lor exterioare, a fost scrisă de Alan Wilkinson la împlinirea a 100 de ani de la înființarea mănăstirii: Alan Wilkinson, „The Community of de Resurrection” – a Centenary history, SCM Press Ltd, London, 1992 (pe care am folosit-o în pregătirea acestui studiu despre Comunitate și Colegiu).

Prima Liturghie Ortodoxă oficiată în Comunitatea din Mirfield a fost în 18 octombrie 1917 de preoții sârbi, împreună cu studenții refugiați în Anglia, în timpul Primului Război Mondial. Aceștia au fost primiți la Mirfield la recomandarea Episcopului Nicolae Velimirovici (actualmente ierarhul a fost canonizat de Biserica Sârbă și trecut în rândul sfinților). Se crede că însuși Episcopul Nicolae a slujit în capela de la Mirfield pe altarul „Sfintei Cruci”, care a fost amenajat special

pentru a permite celebrarea slujbelor ortodoxe. În anul 1929 Patriarhul Damian al Ierusalimului a dăruit o părticică din Lemnul Sfintei Cruci care se păstrează pe acest Sfânt Altar.

Mănăstirea organizează întruniri pe teme religioase, mijlocind dialogul între oameni de orientări religioase și poziții sociale diferite. De câteva decenii au o implicare sporită în activitatea ecumenică a Bisericii. O parte dintre părinții din această comunitate merg în Europa la mănăstirea „Sfântul Matei” în Trier - Germania, cu care au o foarte apropiată legătură bazată pe un legământ între cele două comunități, și în România, unde membri ai comunității și studenți ai colegiului au legat prietenii roditoare și participă împreună la un program de specializare și informare spirituală reciprocă.

În anul 1930, un membru al Comunității, Fr. Victor Shearburn a început o vizită în România, a învățat limba română și a stabilit legături între Facultățile de Teologie de la noi (București, Sibiu, Cernăuți) și Colegiul „Învierea” din Mirfield. În timpul șederii în România (1937) a ajutat câțiva tineri să studieze teologia la Sibiu și Cernăuți, dar în același timp a sprijinit doi tineri români să studieze la Colegiul din Mirfield. Imediat a început cel de-al Doilea Război Mondial și a urmat perioada comunistă, când relațiile amintite s-au diminuat și chiar întrerupt².

După evenimentele din Decembrie 1989, au fost reluate și intensificate legăturile dintre Comunitatea și Colegiul de la Mirfield, cu mănăstiri și Facultăți de Teologie Ortodoxă din România.

Superiorul comunității (care a fost și directorul colegiului) și alți părinți au efectuat vizite în Biserica

noastră, restabilind noi relații spirituale în vederea continuării tradiției create. Ei au putut cunoaște tradiția și viața din mănăstirile românești, au dialogat cu mari duhovnici cum ar fi Arhim. Cleopa Ilie, Arhim. Teofil Pârâianu și Arhim. Arsenie Papacioc. De asemenea, au avut contacte și cu renumiți părinți profesori de teologie ca Pr. Prof. Dumitru Stăniloae (care a primit „Crucea Sfântului Augustin” de la Primatul Angliei), Pr. Prof. Constantin Galeriu, Pr. Prof. Aurel Jivi, Pr. Prof. Dumitru Abrudan, Pr. Prof. Dorin Oancea, Pr. Prof. Constantin Jinga ș.a. (aceștia au ținut conferințe la multe Universități din Anglia, precum cele din Oxford, Cambridge etc.). De altfel, teologi și preoți anglicani au ținut conferințe pe diverse teme la studenții și doctoranzii din facultățile românești de teologie.

În iulie 1990 superiorul comunității, Fr. George Guiver și alți părinți au participat la Iași, la instalarea Înaltpreasfințitului Părinte Daniel, în demnitatea de Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, care este cunoscut în lumea creștină ca mare teolog și persoană deschisă spre dialogul cu confesiunile creștine.

Din același an, Colegiul din Mirfield, din cadrul Universității din Leeds, a alocat câte două burse anuale pentru studenții teologi români în vederea realizării studiilor de masterat și cercetare teologică. Până în 2005 au beneficiat de aceste burse aproximativ 30 de studenți români, majoritatea de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu cu care este înfrățit Colegiul, dar și de la alte facultăți de teologie. Însă aici sunt bursieri și studenți și din alte țări europene și

chiar din America.

Comunitatea, de asemenea, a primit călugări ortodocși români pentru aprofundarea limbii engleze, cercetare istorico-teologică și schimb de experiență monahală. Mai mulți clerici monahi din Arhiepiscopia Iașilor și din alte eparhii au avut posibilitatea de a-și îmbogăți cunoștințele teologice, costurile materiale fiind suportate de comunitate și de Biserica Angliei.

Părinții din comunitate care au vizitat mai des România, au învățat limba română și au scris mai multe articole și cărți despre spiritualitatea și tradiția ortodoxă în limba engleză. Amintesc aici cartea părintelui Nicholas Stebbing, „Bearers of the Spirit – Spiritual Fatherhood in Romanian Orthodoxy”, Michigan, SUA, 2003, în care scrie despre ortodoxia românească, mănăstirile și duhovnicii de seamă (cum a fost Părintele Cleopa). De asemenea, unele cărți tipărite în Anglia au fost traduse în românește: Nicholas Stebbing, „Anglicanism și Ortodoxie” – perspective religioase pentru o lume postmodernă, traducere de Pr. Mircea Szilagy, Editura Marineasa, Timișoara, 2003 și „Purtătorii Duhului – duhovnicie și duhovnici în Ortodoxia românească”, Editura Deisis, Sibiu, 2005.

În biblioteca mănăstirii și a colegiului, printre multe cărți foarte interesante se găsesc și cărți teologice și nu numai, tipărite la noi și donate de românii ce au trecut prin acest loc. Sunt cărți ale Părintelui Dumitru Stăniloae, ale Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Mitropolitului Antonie Plămădeală, Mitropolitului Nicolae Corneanu, Mitropolitului Serafim Joantă, Pr.

Sfințirea Bisericii ortodoxe din Leeds

Sfântirea Bisericii ortodoxe din Leeds

Prof. Aurel Jivi, Ioan Gh. Savin etc., sau cărți despre Biserica Ortodoxă, despre teologii și cultura poporului român (atât în limba română cât și în engleză).

Numeroase icoane ortodoxe împodobesc așezământul de la Mirfield, iar de curând românii ortodocși din regiunea de Nord a Angliei (Yorkshire), pot participa la Sfânta Liturghie oficiată de un preot ortodox român în una din bisericile comunității (unde se roagă studenții de la Colegiu).

Parohia Ortodoxă Română „Sfântul Macarie cel Mare” din Mirfield (Leeds) aparține de Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale și a fost înființată în anul 2004 de către Preasfințitul Părinte Macarie Drăgoi (pe când era preot la studii în Anagnina), cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioanichie. La timpul acela (2004) era a doua parohie românească din Anglia, iar locașul de cult a fost împrumutat de către Comunitatea monahală din Mirfield.

Din anul 2012 parohia românească are propria biserică în orașul Leeds, lăcaș de cult reorganizat de români în frunte cu părintele Constantin Popescu și sfințit la 14 septembrie 2013 de mai mulți ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române.

Este și acesta un semn al prieteniei

anglicano-ortodoxe, a dorinței de bună conviețuire în slujba lui Dumnezeu și a oamenilor.

Am încercat prin aceste rânduri să zugrăvesc, pe scurt, evenimentele ce au contribuit la stabilirea unor legături între Biserica Ortodoxă Română și Biserica Angliei, între Comunitatea și Colegiul de la Mirfield și unitățile Bisericii noastre. Dincolo de diferențele ce ne separă, s-au putut găsi și punți de legătură, sperând că acestea vor continua să existe și chiar să se înmulțească spre binele tuturor.

THE SPIRITUAL COMMUNITY „RESURRECTION” IN MIRFIELD (ENGLAND) AND THE ROMANIAN ORTHODOXY

Abstract: The article highlights excerpts from the Orthodox-Romanian missionary activity in England, aiming the values of long-term cooperation for knowledge, but also the implementation of spiritual, theological and philanthropic programs.

Keywords: Mirfield, Orthodox-Romanian missionary activity, Anglican church, University of Leeds, Mirfield Theological College.

NOTE

[1] Nicholas Stebbing, *Bearers of the Spirit - Spiritual Fatherhood in Romanian Orthodoxy*, Kalamazoo, Michigan, USA, 2003, p. XXIII.

[2] *Ibidem*, pp. XXIII-XXIV.